

2. [DZIWOWID *sb m*

I sg dziwowid(e)m.

Sł stp, Cn brak.

Rzecz niezwykła:

Wyrażenie: »dziwowid niewidny«: iáko oná stárożytna Zydowfka Arká/ ktora w świątnicy fkrytá/ dżiwowidem niewidnym fámemu Izraelowi byłá. *BzowRóż 47 (Linde).*

LW